

РЕШЕНИЕ

№ 2160

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 30.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9054** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и следващите от АПК.

С постъпила в АССГ на 15.09.2020г. искова молба В. В. О. е предявил срещу СДВР иск за присъждане на обезщетение на имуществени вреди в размер на 300 лв. от отменено наказателно постановление със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по делото.

С писмения отговор на исковата молба ответникът, чрез процесуалния си представител, не отрича допустимостта на иска, но оспорва неговата основателност, аргументирайки се с недоказаност на два от трите елемента на фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ – настъпила имуществена вреда и пряка причинна обусловеност между такава и незаконосъобразно наказателно постановление. Касае се за дела, които не се отличават с правна сложност и засегнатото лице може да се защитава само. Заявява възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение както в производството по наказателното от административен характер дело, така и в настоящето.

В съдебно заседание през АССГ, ищецът се представлява от адв. Ч., която моли искът да бъде уважен, тъй като са установени всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Ответникът не изпраща свой представител в съдебно заседание пред АССГ, но от негов пълномощник е постъпило писмено становище със съдържанието на писмения отговор.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура дава

заключение за основателност на иска.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

С влязло в сила на 15.11.2019г. решение № 248652/ 18.10.2019г. на СРС, НО, 12 състав по н а х дело № 8901/ 2019г. е отменено Наказателно постановление № 19-4332-003218/ 5.03.2019г., издадено от началник сектор при отдел „Пътна полиция“, с което на В. В. О. е наложено административно наказание на основание чл.179, ал.2, пр.2 ЗДвП глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.23, ал.1 ЗДвП.

Преди да бъде издадено наказателното постановление е било образувано досъдебно производство ЗМ № 11194/ 2018г., пр. пр. № 20514/ 01.06.2018г. по описа на СРП за това, че на 25.05.2018г. около 15,40 ч. в [населено място], при управление на лек автомобил марка Мерцедес, модел С550 4матик рег. [рег.номер на МПС] с водач В. В. О. при движение по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]в района на № 190 са нарушени правилата за движение по ЗДвП и е реализирано ПТП с попътно движещия се пред него велосипед марка Д. с водач В. Ц. Б., като по непредпазливост е причинена телесна повреда на велосипедиста, изразяваща се в комозио и рана на главата.

Наказателното производство по цитираното ДП е прекратено с Постановление 14.02.2019г. на прокурор при СРП, а материалите по същото са изпратени на СДВР за предприемане на действия по компетентност относно констатираното нарушение на правилата за движение по ЗДвП.

В кориците на ДП № 11194/ 2018г. е налично пълномощно от В. В. О. в полза на адв. Ч. с дата 12.06.2018г. с право да го защитава по досъдебното производство, както и сключен на същата дата договор за правна защита и съдействие с отразяване за заплатена в брой сумата 300 лв.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Предявеният иск е допустим, като предявен от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него - чл.205 от АПК, съгласно който искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. СДВР е юридическо лице, съгласно чл.37, ал.1, т.2 ЗМВР и следователно е надлежен ответник по предявения иск. След като са въведени твърдения за причинени на ищеца имуществени вреди, които са в причинна връзка с отменено по съдебен ред наказателно постановление, налице е спор по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е подсъден на административните съдилища - Тълкувателно постановление № 2/ 19.05.2015 г. по т. дело № 2/ 2014г. на ВКС и ВАС на РБ.

Съгласно мотивите по т. 1 от ТП № 2/19.05.2015 г., следва да се приеме, че издаването на наказателно постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същото представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност.

По същество, с оглед приетото за установено от фактическа страна, съдът намери предявения иск за имуществени вреди за безспорно доказан по основание и по размер,

по следните съображения:

Налице е НП, отменено изцяло като незаконосъобразно; имуществена вреда - неблагоприятно изменение в сферата на имуществени права на ищеца в заявения с исковата молба размер от 300 лева; вредата е пряк и непосредствен резултат от издаденото НП.

Ответникът оспорва размера на иска, което съдът следва да разгледа като възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 от ГПК. Като взе предвид, че се касае за оспорване на наказателно постановление, с което е наложено административно наказание – глоба в размер от 200 лв., обема и качеството на осъществената от адв. Ч. процесуална защита, включваща и представителство по прекратеното досъдебно производство, съдът намира, че уговореното и заплатено възнаграждение в размер на 300 лв., което е минималният размер по чл.18, ал.2 и 3 от Наредба № 1/ 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съответства на действителната фактическа и правна сложност на делото по оспорване на НП и не е прекомерно.

Следва да се уважи и заявеното искане за присъждането на законната лихва от датата на исковата молба до окончателното заплащане на обезщетението.

При този изход на спора и своевременно заявеното искане на пълномощника на ищеца /още с исковата молба/ за присъждане на разноските за исковото съдебно производство е основателно и следва да бъде уважено за сумата в размер на 10 лева заплатена държавна такса и 300 лв. възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, сключен между ищеца и адв. Ч. на 24.08.2020г. Възражението за неговата прекомерност също е неоснователно предвид обема и качеството на осъществената от адвоката процесуална защита в настоящето производство.

По изложените съображения, Административен съд София-град, I отделение, 15-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на В. В. О. 300 (триста) лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили от издаването на Наказателно постановление № 19-4332-003218/ 5.03.2019г., издадено от началник сектор при отдел „Пътна полиция“, отменено като незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение, изразяващи се в заплатеното адвокатско възнаграждение в съдебното производство пред Софийския районен съд по оспорване на същото наказателно постановление, заедно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба - 15.09.2020г. до окончателното изплащане на дължимото.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. В. О. 310 (триста и десет) лв. разноси за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: